

používaly k svátečním příležitostem. Při nejvýznamnějších událostech se nosil kroj honosný, obřadní (svatební, církevní). Zde byl dáván důraz na výzdobu a nákladnost, oděvy šily krojové švadleny a krejčí. Stylovou čistotu kroje střežila obecně respektovaná osoba v obci nebo okolí. Rozvíjely se textilní techniky.

Doba osvícení si kroje všímala i proto, že bylo třeba více vědět o lidu, kterému se mělo s úspěchem vládnout. Vznikla Guberniální sbírka písní, kroje se dostávaly do úředních spisů. V roce 1791 se sjížděly na českou korunovaci císaře Leopolda II pozvané krojované družiny. Z této doby pocházejí první kolekce malířských studií krojů venkovských lidí. Nejznámější je soubor od malíře Grünera 1805 a 1815.

3. Družice a mládenec z Mořického panství na Hané. Kolorovaná litografie W. Horna z roku 1837.

4. Průvod svatebčanů z Čáslavska, při jízdě na královskou korunovaci do Prahy v roce 1836. Kvaš. Národopisný archiv NM.

Další největší sešlostí byla, v roce 1836, korunovace císaře Ferdinanda V na českého krále. Tato akce byla organizátory velice dobře vedená a zdokumentovaná, sešly se venkované ve svatebních krojích a svátečních krojích z celého českého království. Ve sbírce